

153. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 marca 1921 roku w przedmiocie podwyższenia taryfy adwokackiej dla b. dzielnicy austriackiej	319
154. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 marca 1921 roku w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej rozporządzenia o opłatach za czynności Urzędów Miar na terytorjum b. zaboru austriackiego.	320
155. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 9 grudnia 1920 r. o uchyleniu dekretu o sekwestrze skór i garbników z dnia 7 lutego 1919	322

143.

U s t a w a

z dnia 1 marca 1921 roku

o podwyższeniu opłat sądowych w b. dzielnicy austriackiej.

Art. 1. Wymienione w cesarskim rozporządzeniu z dnia 15 września 1915 r. (austr. Dz. Ust. № 279), w dołączonej do tego rozporządzenia taryfie i w uwagach do tej taryfy kwoty, będące podstawą wymiaru należności, tudzież kwoty samych należności, będą uważane za wyrażone w markach i fenigach polskich, a nie w walucie koronowej.

Art. 2. Liczby, które określają należności czy to stałe, czy też procentowe, podnosi się dwukrotnie, z wyjątkami, zawartymi w artykułach 3, 4, 5, 6, 7 i 8.

Jeśli kwota należności wypada w fenigach lub w markach i fenigach, zaokrągla się ją wzwyż do pełnej marki.

Art. 3. Wymienione w §§ 15 i 17 ust. 2 rozp. ces. z dnia 15 września 1915 r. (austr. Dz. Ust. № 279) kwoty, które określają wartość przedmiotu sporu, podnosi się:

z kwoty	100 koron na	1.000 marek	
" 1.000	" "	10.000	"
" 3.000	" "	30.000	"
" 10.000	" "	100.000	"

Art. 4. W miejsce kwoty 10 koron, wymienionej w § 16 ust. 5 cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (austr. Dz. Ust. № 279), ustanawia się kwotę 50 marek.

Art. 5. W miejsce kwoty 2.000 koron, wymienionej w § 46 ust. 6 cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (austr. Dz. Ust. № 279), ustanawia się kwotę 10.000 marek.

Art. 6. Stała należność w dziale I taryfy poz. 1 lit. „a” od podań, przy wartości przedmiotu sporu ponad 10.000 marek do 20.000 marek, wynosić będzie od każdego arkusza 10 marek, a przy każdym dalszych, choćby tylko rozpoczętych 10.000 marek—o 5 marek więcej.

Art. 7. Stałe należności w dziale I taryfy poz. 5 w dziale II taryfy poz. 13, w dziale III taryfy poz. 20 i 21, w dziale IV taryfy poz. 31, 32,

33 i 34 (postępowanie karne wskutek oskarżenia prywatnego) oraz w uwagach do tych pozycji, podnosi się dziesięciokrotnie.

Art. 8. Ustanowioną w pozycji taryfy 2 lit. „c” ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. Ust. № 89), a w § 50 punkt 4 ces. rozp. z dnia 15 września 1915 r. (austr. Dz. Ust. № 279) utrzymaną w mocy należność od odpisów sporządzonych przez osoby prywatne, jeżeli uwierzytelnione zostały przez sądy lub notariuszy, podnosi się na 5 marek od arkusza.

Art. 9. Należności sądowe, określone cesarskiem rozporządzeniem z dnia 15 września 1915 r. i niniejszą ustawą, będą opłacane w gotówce lub w znaczkach stemplowych.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzydzieści dni po jej ogłoszeniu.

Art. 11. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

Minister Skarbu:

Steczkowski

144.

U s t a w a

z dnia 1 marca 1921 roku,

zmieniająca §§ 66, 80 81 i 100 galicyjskiej ustawy gminnej dla gmin wiejskich.

Art. 1. Moc obowiązującą § 66 ustawy gminnej z dnia 12 sierpnia 1866 r. (Dz. Ust. Kr. № 19), § 80 tejże ustawy (w brzmieniu, ustalonym ustawą z 13 stycznia 1909 r. (Dz. Ust. Kr. № 20)), § 81 tejże ustawy (w brzmieniu ustawy z 18 marca 1888 r. (Dz. Ust. Kr. № 36)), wreszcie § 100 tejże ustawy uchyla się, a w ich miejsce wprowadza się nowe w następującym brzmieniu:

§ 66. Zakładowy majątek i dobro gminy i jej zakładów mają być utrzymywane w całości i dobrym stanie.

Do podziału zakładowego majątku lub dobra między członków gminy potrzebne jest przyzwolenie Tymczasowego Wydziału Samorządowego.

§ 80. Do nałożenia dodatków, przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumpcyjnego, potrzebne jest przyzwolenie rady powiatowej.

Przyzwolenie to potrzebne jest nawet do nałożenia dodatków, przenoszących 5% dodatków bezpośrednich, jeżeli tego wymaga jeden z członków, należących do rady gminnej podług § 16 (radny bez wyboru). Żądanie to jednak musi być wniesione do rady gminnej na tem posiedzeniu, na któ-